

Hài Âu

Chuyện Bụt.....

Ngày xưa, ngày xưa... có một chú bé mồ côi cha mẹ. Ban ngày chú phải vào rừng đốn củi mang ra chợ đổi gạo. Đêm xuống thì cặm cùi bên chiếc máy tính second-hand, dùi mài kinh sử, chờ đến khoa thi. Chiếc máy tính này dù hư lên, hư xuống nhưng là di sản cha mẹ để lại nên chú quý lắm. Ngặt nỗi chú không có máy in. Mỗi khi cần in tài liệu, chú phải chép file vào đĩa mềm rồi mang ra kinh thành thuê dịch vụ in giùm, vừa tốn kém, vừa mất thì giờ, chưa kể phải bỏ dở chuyện kiếm củi đổi gạo.

Một hôm, dù đang cần in gấp tài liệu để học thi, nhưng vì nhà hết gạo, chú đành vác búa vào rừng đốn củi. Vừa đốn, vừa nghĩ tới hoàn cảnh của mình, tủi thân, chú bật khóc... Thế rồi một ông lão hiền lành hiện ra, ân cần thăm hỏi:

- Vì sao con khóc?
- Con buồn vì nghèo túng, thiếu thốn đủ thứ. Chỉ một chiếc máy in mà dành dụm mãi cũng không sắm được. Người ta đã đại hạ giá, nhưng vẫn còn gần một trăm đô một cái, con mua không nổi...
- Đừng buồn, ta sẽ giúp. Con sẽ có máy in, thậm chí là máy in màu. Hãy nhắm mắt lại... Được rồi, bây giờ hãy mở mắt ra!

... Và chú bé thấy bên cạnh mình là một chiếc máy in phun màu.

Ngẫm nghĩ một lúc, chú hỏi ông lão nhân hậu:

- Ông tốt quá. Ông có phải là bột không?

- Tất nhiên! Hãy mang máy in về mà dùng nhưng đây không phải quà tặng. Ta chỉ bán máy in với giá rẻ, 50 đô. Con cũng không cần phải trả tiền liền. Mỗi ngày con chỉ cần góp cho ta một ít củi để trừ tiền mua máy. Con thấy sao?

- Dạ, con đồng ý. Cám ơn bột.

...

Từ đó, chú bé tiểu phu có một chiếc máy in để dùng, chú vui lắm dù phải làm lụng vất vả hơn để có thêm củi giao cho bột. Vì giá máy in chẳng đáng là bao nên chỉ sau một thời gian ngắn, chú đã trả xong nợ. Thế rồi vừa lúc ấy, máy in hết mực! Giữa lúc chú bé tiểu phu rầu rĩ thì bột lại hiện ra. Ông hỏi:

- Sao con lại buồn?

- Thưa bột, máy con hết mực.

- Đừng lo, mực đây...

Bột đưa ra một hộp mực màu. Nhận mực, chú bé rụt rè hỏi thăm:

- Thưa bột, hộp mực bao nhiêu tiền ạ?

- Chỉ có... 30 đô. Con không cần trả liền mà góp củi trả dần cũng được.

Lần này, chú bé không vui nữa vì giá hộp mực tới 30 đô, trong khi giá máy in chỉ 50 đô. Tuy giá mực quá mắc nhưng chú không thể không mua vì muốn in không thể không có mực. Chú tự nhủ: Dù sao thì cũng đỡ, vì không phải trả tiền liền...

Được ít lâu, máy in lại hết mực, bút lại hiện ra và chú bé lại góp củi trừ nợ. Sau này do in giấy thường, văn bản không đẹp nên chú phải mua trả góp cả giấy in. Mãi rồi cũng tới lúc chú bé tiểu phu công thành, danh toại. Ngày chú vinh quy, bái tổ, bút hiện ra chúc mừng. Chú lễ phép tâm sự:

- Cảm ơn sự giúp đỡ của bút, nhưng thưa thiệt với bút là con vẫn ảm ức vì đã tốn quá nhiều tiền cho mực, giấy...

Bút mỉm cười trả lời:

- Nếu không như thế thì làm sao con có máy in? Ngoài nghề làm... bút, ta còn là một đại lý cho nhà sản xuất máy in và mực in. Nhờ con mà ta có thêm một khách hàng...

Các bạn thân mến, câu chuyện cổ tích đến đây là hết... Bài học mà chúng ta rút ra từ câu chuyện này là:

- Nhìn chung bút là tốt, nhưng ngoài việc tốt với chúng ta, bút còn phải tốt với chính bút nữa.

- Khi quyết định đầu tư, có nhiều phương án để lựa chọn. Có phương án ít tiền, nhưng chỉ tốn một lần. Có phương án tốn ít tiền, nhưng phải chi nhiều lần. Do vậy cần phải tính thật kỹ về giá thành tổng thể (TCO: Total Cost Ownership) để chọn phương án thích hợp nhất với mình.

Sưu tầm Tochanphong

Nguồn: echip

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 25 tháng 3 năm 2006